

Р Е Ш Е Н И Е

гр.София, 03.07.2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 4 СЪСТАВ, в публично съдебно заседание на шести юли две хиляди и дванадесета година, в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА ДОНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ:**

при участието на секретаря ЕЛИ ДИМАНДИЕВА и в присъствието на прокурора като изслуша докладваното от съдия ДОНЧЕВА нахд №3512 по описа за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.127,ал.3 Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/, обнародван ДВ бр.138 от 24.11.1998г. вр. чл.59 - чл.63 Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ" ЕАД, подадена срещу наказателно постановление №7, издадено на 31.01.2012г. от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл.126,ал.1 ЗРТ, на юридическото лице, в качеството на доставчик на линейна медийна услуга, е наложена "имуществена санкция", в размер на 3 000 лв., за осъществен състав на административно нарушение по чл.75,ал.1,изр.второ ЗРТ, изразило се в това, че в рамките на предаването "ЗВЕЗДЕН ПРАХ", с водеща Ева Кикерезова, излъчено на 12.11.2011г., във времето от 09:00:19 часа до 10:23:38 часа, по програмата "ВВТ" на доставчика на линейна медийна услуга, конкретно във времето от 10:09:40 часа до 10:22:47 часа, е било излъчено скрито търговско съобщение, насочено към осигуряването по недопустим от закона начин на реклама на очила "KWIAT".

В жалбата, подадена в законоустановения седемдневен срок /чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.59,ал.2,предл.първо ЗАНН/, се поддържа искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно, неправилно, необосновано и недопустимо. Развиват се подробни съображения, приоритетно за допуснатата съществена нередовност в рамките на административното наказателно производство, конкретно свързана с игнориране на изискването,

инкорпорирано в разпоредбите на чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.57,ал.1,т.5 и т.6 ЗАНН, доколкото се твърди, че в съдържанието на атакуваното наказателно постановление не са били посочени съображенията, мотивите, както правни, така и фактически, въз основа на които е било прието осъществяването на състав на административно нарушение, респ. са били налице предпоставки за ангажиране на административноннаказателната отговорност на санкционираното лице, а това на свой ред, е сериозно посегателство, според жалбоподателя, на правото му на защита. Освен това и по същество се оспорва реализирането на вмененото нарушение, като подробно се обосновава, че в случая и от гл.т. дефинитивното понятие за "скрито търговско съобщение", въведено с разпоредбата на чл.75,ал.2 ЗРТ, според жалбоподателя, категорично не може да става въпрос за такова на плоскостта на казуса, основно поради липса на изискуемата се в този случай специфична цел у доставчика на медийната услуга да осигури реклама. Според жалбоподателя, в случая единствено е било мислимо да се говори за "позициониране на продукт" в конкретното предаване, сътв. да се обсъди, извършено ли е било то по правилата, също нормативно установени, а при отрицателен отговор в последния случай, да се реализира административно наказване, но за съвсем друго по вид административно нарушение.

Представляващият жалбоподателя - юрисконсулт

, легитимирана с пълномощно, представляващо лист 47 от делото, в съдебно заседание поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, позовавайки се на съображенията, подробно развити в жалбата, с акцент на факта, че в случая, а и от гл.т. на дефинитивната разпоредба на чл.75,ал.2 ЗРТ, не може да става въпрос за "скрито търговско съобщение".

Представителят на възвицаемата страна, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, изразявайки становище, че е налице безспорна установеност на административното нарушение, така, както е било описано в акта и в постановлението и че правилно, вкл. с нужната прецизност, гарантираща правото на защита на санкционираното лице, са били приложени относимите към казуса материалноправни и процесуалноправни разпоредби.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становищата на представляващите страните, изразени в съдебното заседание и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната

съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че в периода месен ноември 2011г. и след това "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ" ЕАД, ЕИК 831530194, покривало критериите на доставчик на линейна медийна услуга, както и че в това качество разпространявало телевизионната програма "ВВТ". По делото няма спор също така, че на 12.11.2011г., като част от телевизионната програма "ВВТ," било излъчено предаването "ЗВЕЗДЕН ПРАХ", с водеща Ева Кикерезова. В рамките на реализиран мониторинг от страна на експерти при СЕМ, в т.ч. и св.

било констатирано, че предаването се излъчило във времето от 09:00:19 часа до 10:23:38 часа и при положение, че по "темата аз очилата" водещата имала гост в студиото. Проверяващите възприели думи и картини, последователно и в подробност възпроизведени в обстоятелствената част на акта и на наказателното постановление, които като съдържание също не били оспорени, излъчени на посочената дата, конкретно във времето от 10:09:40 часа до 10:22:47 часа, в рамките на визираното предаване, оценени от експертите като скрито търговско съобщение, конкретно насочено към представянето на очила "KWIAT", resp. имащо за цел осигуряването от доставчика на медийната услуга на реклами на конкретната стока, а именно на очилата "KWIAT" и в състояние да подведе аудиторията по отношение на своята същност. При това положение било образувано конкретното административно наказателно производство, със съставянето на 01.12.2011г. на акт №161 за установяване на административно нарушение от страна на св. срещу "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ" ЕАД, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 75, ал. 1, изр. второ ЗРТ, а въз основа на акта, на 31.01.2012г. председателят на СЕМ, в рамките на правомощията, дадени му от ЗРТ, издал и атакуваното наказателно постановление №7, с което била ангажирана административно наказателната отговорност на "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ" ЕАД, конкретно чрез налагането на основание чл. 126, ал. 1 ЗРТ, на "имуществена санкция", в размер 3 000 лв., за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

С оглед доводите в жалбата и за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в наказателното постановление, по делото в качеството на свидетел е разпитана актосъставителката

участвала и непосредствено при установяването на нарушението, както и са приети писмени доказателства - решение №69 от 31.03.2011г. на СЕМ за избор на председател на СЕМ, заповед №89/29.10.2010г. на председателя на СЕМ за установяване компетентността на актосъставителя, пълномощни - два броя, легитимиращи представителната власт на лицата, взели участие в административнонаказателното производство от името на санкционираното лице, писмени възражения по акта, депозирани на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.44,ал.1 ЗАНН, удостоверение №20120215142559/15.02.2012г., удостоверение №20120427131957/27.04.2012г. и удостоверение №20120704125049/04.07.2012г., издадени от Агенция по вписванията, за актуално състояние на санкционираното лице, разпечатка от интернет сайт <http://www.kwiat.bg>, разпечатка от интернет сайт <http://www.bbt.tv> и един брой фактура.

С оглед харектера на настоящото съдебно производство и от гл.т. естество на констатираното нарушение, съдът счита, че е взел необходимите мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно е осигурил и достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото,resp. преценява, че събранныте гласни доказателства чрез показанията на разпитаната свидетелка, обсъдени и във връзка с приобщените писмени материали, установяват безпротиворечиво и еднозначно гореизложената фактическа обстановка.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема следното:

Намира жалбата за процесуално допустима и счита, че същата следва да бъде разгледана досежно преценка основателността ѝ.

В тази връзка преди всичко, извършвайки проверка от процедурна гл.т., съдът, в разрез с твърденията в жалбата, не констатира съществени процесуални нарушения, както при съставянето на акта за установяване на нарушението, така и при издаването на атакуваното наказателно постановление. Счита, че образуването на административнонаказателното производство, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазването на предвидените в ЗРТ и в ЗАНН преклuzивни срокове, като органите на административнонаказателното производство логично, в достатъчна пълнота, от гл.т. на правнорелевантни факти и в съответствие между

а
9
д
з
3
1

63

възприета фактическа и юридическа формулировка на констатираното нарушение, са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление, а и като предпоставка за разкриването на обективната истина.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че съдът преценява като напълно неоснователни наведените в жалбата конкретни доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в рамките на административнонаказателното производство, доколкото и преди всичко съобразно характера на нарушението, достатъчно ясно, в пълнота, а в т.см. и съобразно приложимите изисквания на чл.42,т.3 и т.4 ЗАНН и на чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН, органите на административнонаказателното производство са посочили обстоятелствата на нарушението, които в същото време и напълно кореспондират с възприетата юридическа формулировка на констатираното нарушение.

Що се касае до длъжностните лица - актосъставител и издател на атакуваното наказателно постановление, съдът счита, че в достатъчна степен обосновано, от гл.т. приобщените като писмени доказателства, сътв. заповед №89/29.10.2010г. на председателя на СЕМ и решение №69/31.03.2011г. на СЕМ, може да се приеме, че са били спазени приложимите изисквания на чл.127,ал.1 и ал.2 ЗРТ, респ., че актът е бил съставен, а атакуваното наказателно постановление е било издадено от компетентно длъжностно лице.

Налице са предпоставките за разглеждане на правния спор и по същество, като следва да бъде отбелязано, че именно в този аспект са и основните съображения, обосноваващи защитната теза на санкционираното лице.

В тази връзка съдът приоритетно има предвид, че на плоскостта на разпоредбите на чл.73,ал.1 и ал.2 вр. чл.72 ЗРТ, очертаващи "търговските съобщения" като "аудио-визуални търговски съобщения" и "търговски съобщения в радиоуслуги", на свой ред разпоредбата на чл.74 ЗРТ, последователно дефинира формите на търговски съобщения, а именно реклама, спонсорство, телевизионен пазар или радиопазар и позициониране на продукт, при положение, че пак нормативно установени са спецификите и различията между отделните форми на търговските съобщения, а общото между тях се явява изискването, също нормативно установлено, този път в разпоредбата на чл.75,ал.1,изр.първо ЗРТ, а именно "търговските

3

съобщения ясно да се разпознават като такива". В същото време законодателят и недвусмислено е посочил, че "скритите търговски съобщения са забранени", а за яснота и е очертал основните признания, по които едно търговско съобщение може да бъде оценено като скрито, конкретно според предвиденото в разпоредбата на чл.75,ал.2 ЗРТ, а именно "представяне с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане".

Очевидно в рамките на казуса, за предаването "ЗВЕЗДЕН ПРАХ", включено в телевизионната програма "ВВТ", показано на 12.11.2011г., във времето от 09:00:19 часа до 10:23:38 часа, в частност в рамките на обявената от водещата "тема за очилата", според съда, излъченото, като комплекс от думи, звук и картина, започнало с представянето на госта в студиото, съпътствано с визуализиран на екрана надпис "Павел Цветков - собственик на фирма за очила", който и е влязъл в диалог с водещата, от своя страна с поставени на лицето очила, а диалогът е бил с буквально съдържание: "Водеща: "...ти, като експерт в тази област, ще ни разкажеш първо за тенденциите, ето, аз съм си сложила едни очила, които са стил"ТОМ ФОРД" ...", Гост: "Точно така", Водеща: "..., но са на българската марка"КВЯТ", която е много пък хубава и достъпна за нашите, за, ааа, за нашите, така, способности ...", Гост: "Потребители", Водеща: "..., да, така да кажем", Гост: "Да", покрива критериите за скрито търговско съобщение, доколкото от гл.т. на съдържащата се в него информация, включително през призмата на целия последващ разговор, който водещата има с госта в студиото и започнал по описания начин, твърде ясно е, че така излъченото, в своята комплексност, не представлява просто запознаване на аудиторията с характеристиките на очилата, като вид продукт, а има насочеността да пропагандира, в частност да рекламира стоки с определена марка, но това не е било направено според изискването, произтичащо от разпоредбата на чл.75,ал.1,изр.първо ЗРТ, а в нарушение на забраната, произтичаща от разпоредбата на чл.75,ал.1,изр.второ ЗРТ, поради което и представлява административно нарушение, за което на свой ред законосъобразно, от гл.т. на основание, е била ангажирана административноказателната отговорност на "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ" ЕАД, в качеството на доставчик на медийна услуга, разпространяващ

64

телевизионната програма "БВТ", която отговорност е обективна, безвиновна.

Що се касае и до наложената с атакуваното наказателно постановление "имуществена санкция", в размер на 3 000лв., съдът преди всичко съобразява, че няма промяна в законодателството, считано от времето на извършване на нарушението до приключването на производството пред районния съд, която да обуславя обсъждане на плоскостта на принципното правило, произтичащо от разпоредбата на чл.3,ал.2 ЗАНН, а и отчитайки, че санкцията е била определена в рамките на минимално предвидената от закона /"имуществена санкция от 3 000 до 20 000лв."/ като съобразява също така, че не разполага с правомощия да заменява или да определя размер на санкцията под предвидения в закона най-нисък предел /в т.см. чл.27,ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН/, преценява в крайна сметка, че и в тази част са налице предпоставките за потвърждаване на постановлението, предмет на обжалване.

Именно по развитите съображения в съвкупност, от гл.т. характер на настоящото производство, в рамките на правомощията си и на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.63,ал.1,изр.първо,предл.първо ЗАНН, СРС, НО, 4 СЪСТАВ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №7, издадено на 31.01.2012г. от председателя на Съвета за електронни медии, с което на юридическото лице с фирма "БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ"ЕАД, ЕИК 831530194, в качеството на доставчик на медийна услуга, е наложена "имуществена санкция", в размер на 3 000 /три хиляди/лева, на основание чл.126,ал.1 ЗРТ, за осъществен състав на административно нарушение по чл.126,ал.1 вр. чл.75,ал.1,изр.второ ЗРТ, описано от фактическа страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №161/01.12.2011г. за установяване на административно нарушение.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГРАД СОФИЯ, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪБИТЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛИЛО В ЗАКОННА СИЛА НА
12.01.2013г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР:

ЛМ/09.10
1 мај 2013г.

1 мај

РЕШЕНИЕ № 5822

11 часа.

гр. София, 02.10.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, III Касационен състав в публичното съдебно заседание на осемнадесети септември през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА
ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА
БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при секретаря ИЛИЯНА ТОДОРОВА и в присъствието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа докладваното от съдия КОРНЕЗОВА канд № 3741 по описа за 2015 год. и за да се произнесе, след проведено съвещание взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ” ЕАД, представявано от Кирил Благоев срещу РЕШЕНИЕ от 03.07.2014г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4 състав, постановено по н.ах.дело № 3512/2012г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че не е доказано от събрани писмени и гласни доказателства извършването на административното нарушение. Излага, че в е допуснато нарушение по см. на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, като изпълнителното действие не е описано и НП не е мотивирано. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 03.07.2014г. на СРС, НО, 4 състав по н.ах.дело № 3512/2012г. и спорът решен по същество, като се ОТМЕНИ изцяло НП № 7/31.01.2012г. или делото да се върне за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Ответникът по касационната жалба - СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ, чрез процесуалния си представител юрк. оспорва жалбата, като изразява становище по нейната неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като прецени събрани по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 03.07.2014г. по нахд № 3512/2012г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4 състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 7 от 31.01.2012г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на основание чл.126 ал.1 във вр.чл.127 ал.2 от ЗРТ на касатора „БАЛКАН БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ” ЕАД е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение по чл.75 ал.1 от ЗРТ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрали като доказателства по делото показанията на актосъставителя

и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: справка за регистрирана на 30.11.2004г. марка „Kwiat collection” с притежател Павел Цветков.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4 състав.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанието за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 и чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4 състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН № 161 от 01.12.2011г. и в НП № 7 от 31.01.2012г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на

обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Настоящият касационен състав на съда споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените по см. на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административно-наказателното производство касаторът е бил съвсем наясно за какво точно нарушение му се търси отговорност, същият по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения срещу съставения АУАН, а в последствие и жалба срещу НП от 31.01.2012г.

По съществото на спора СРС, НО, 4 състав правилно е установил, че оспореното НП № 7/31.01.2012г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от първоинстанционния съд са обосновани, задълбочени, а формираните правни изводи са в пълно съответствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.75 ал.1 от ЗРТ, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона от наказващия орган. Ответникът е издал АУАН и НП в съответствие с материалния закон- чл.75 ал.1 ЗРТ.

Спорният въпрос е правен и той е- дали така излъчения диалог в предаването „Звезден прах“ на 12.11.2011г. отговаря на легалната дефиниция за скрито търговско съобщение, дадена в чл.75 ал.2 от ЗРТ.

Цитираната разпоредба е въведена в българското законодателство със ЗИД на ЗРТ, обнародван в ДВ, бр. 12 от 12.02.2010г., като по този начин са транспонирани разпоредбите на Директива 007/65/EО на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2007г. Директивата въвежда понятието "търговско съобщение",

което понятие обхваща всички видове съобщения за търговска цел - реклама, представяне на спонсор, телевизионен пазар и позициониране на продукти Нормата на чл. 3д, т. 1, б. "а", изр. II от Директивата предвижда, че скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени.

Със ЗИД на ЗРТ, обн. В ДВ, бр. 12 от 12.02.2010г. е въведена разпоредбата на чл.75 ал.1 изр.2 от ЗРТ, съгласно която скритите търговски съобщения са забранени. Тя обхваща и аудиовизуалните търговски съобщения в телевизионните програми и търговските съобщения в радиопрограмите. След изменението на ЗРТ за този вид нарушения чл.126 ал.1 от ЗРТ предвижда налагането на имуществена санкция в размер от 3000 лева до 20 000 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.75 ал.2 от ЗРТ, скрито търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане. Елементът на заплащането не е задължителен и не е необходимо да се доказва и установява, но законодателят е подчертал, че ако съобщението е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане, това потвърждава харектера му на скрито такова и с търговска цел.

Видно от цитираната разпоредба, за да бъде реализирана хипотезата на "скрито търговско съобщение" следва да са налице две кумулативни предпоставки - 1. предаването да не е предназначено за рекламиране и 2. въвеждане на аудиторията в заблуждение. В конкретния случай са налице и двете предпоставки.

Проведеният диалог в предаването между водещата Ева Кикерезова и нейният гост Павел Цветков цели да стимулира покупката на продукта –очила от марката „Kwiat”, като го рекламира на зрителите. За разлика от елемента на заплащането, който, както бе посочено по-горе не е задължителен и не е необходимо да се доказва и установява, то целта да се осигури реклама е елемент от състава на нарушенietо. Такава цел, предвид конкретните фактически обстоятелства, в случая се доказва. По делото е установено, че в предаването е имало представяне с думи и картина на стоките, които се продават от собственика им Павел Цветков, чрез което е целено осигуряване на рекламата на този продукт и това е подвело зрителите по отношение същността на предаването. В този смисъл достатъчна е възможност аудиторията да бъде подведена, без да е необходимо да е налице реално подвеждане.

ел -
и
I от
ски
ена
ите
ите
ите
вид
ена
ско
ти,
на
ова
на
на
али
ни
т е
ние
ито
ана
две
за
В
Зва
ира
бе
а и
на
жи
е в
ито
жно
ите
а е
а е

Разпоредбата на чл.126 ал.1 от ЗРТ вменява на доставчиците на медийни услуги, какъвто е касатора, отговорността за нарушение на чл.75 ал.1 от ЗРТ. В тази връзка настоящият състав намира, че за касатора е съществувало и съществува задължение да не наруши забраната за пускане на скрити търговски съобщения. Задължението за съблудаване на забраната включва в себе си и преценката, която е задължен да прави доставчика на медийни услуги относно съдържанието на пусканите от него в ефир търговски съобщения. В тази връзка настоящият състав намира, че касаторът е следвало и е можел да направи преценката за това изльчваното търговско съобщение попада ли в кръга на забранените такива. Като не е направил това и е допуснал изльчването на такова търговско съобщение касаторът е извършил вмененото му нарушение.

Вярно е, че тежестта на доказване в административно наказателното производство лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр.чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се основава на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания приема за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение. При установената тежест на доказване, съответно - за потвърждаване на фактическите констатации в АУАН, в производството пред СРС е допуснат и разпитан като свидетел актосъставителят

Свидетелските показания, преценени съвкупно с останалите писмени доказателства са логични и непротиворечиви, обосновали са безспорно правният извод на първоинстанционния съд за извършено нарушение в хипотезата на чл.75 ал.1 изр.2 от ЗРТ.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението от 03.07.2014г. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 03.07.2014г. на СРС, НО, 4 състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и

основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 03.07.2014г. постановено по нахд № 3512/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

